

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B**

PADOMES DIREKTĪVA 98/58/EK

(1998. gada 20. jūlijs)

par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību

(OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Padomes regula (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis)	L 122	1	16.5.2003.
► <u>M2</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes regula (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts)	L 95	1	7.4.2017.

Labota ar:

► **C1** Kļūdu labojums, OV L 137, 24.5.2017., 40. lpp. (2017/625)

PADOMES DIREKTĪVA 98/58/EK**(1998. gada 20. jūlijs)****par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību***1. pants*

1. Šī direktīva nosaka obligātos standartus attiecībā uz lauksaimniecībā izmantojamo un audzēto dzīvnieku aizsardzību.
2. Šo direktīvu nepiemēro attiecībā uz:
 - a) savvaļas dzīvniekiem;
 - b) dzīvniekiem, ko paredzēts izmantot sacīkstēs, izstādēs, kultūras vai sporta pasākumos vai aktivitātēs;
 - c) izmēģinājumos izmantotajiem vai laboratorijas dzīvniekiem;
 - d) visiem bezmugurkaulniekiem.
3. Šo direktīvu piemēro, neierobežojot atsevišķus citur izklāstītus Kopienas noteikumus un jo īpaši Direktīvu 88/166/EEK ⁽¹⁾, Direktīvu 91/629/EEK ⁽²⁾ un Direktīvu 91/630/EEK ⁽³⁾, ko turpina piemērot.

2. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “dzīvnieks”: jebkurš dzīvnieks (ieskaitot zivis, rāpuļus un abiniekus), kas audzēts vai turēts pārtikas, vilnas, ādas vai kažokādas ražošanai, vai cita veida izmantošanai lauksaimniecībā;
- 2) “īpašnieks” vai “turētājs”: jebkura fiziska vai juridiska persona vai personas, kas pastāvīgi vai uz laiku ir atbildīgas par dzīvniekiem;

⁽¹⁾ Padomes 1998. gada 7. marta Direktīva 88/166/EEK, kas saskaņā ar Tiesas spriedumu lietā 131-86 (Padomes 1986. gada 25. marta Direktīvas 86/113/EEK, kurā ir noteikti minimālie standarti bateriju būros turēto dējējvistu aizsardzībai, atcelšana) (OV L 74 19.3.1988., 83. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīva 91/629/EEK, kas nosaka teļu aizsardzības minimālos standartus (OV L 340, 11.12.1991., 28. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/2/EK (OV L 25, 28.1.1997., 24. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīva 91/630/EEK, kas nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībā (OV L 340, 11.12.1991., 33. lpp.).

▼ M2

- 3) “kompetentās iestādes” ir kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas ► C1 (ES) 2017/625 ◀ ⁽¹⁾ 3. panta 3. punktā.

▼ B*3. pants*

Dalībvalstis nodrošina, ka dzīvnieku īpašnieki vai audzētāji veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu viņu aprūpē esošo dzīvnieku labturību un lai nodrošinātu, ka šiem dzīvniekiem netiek nodarītas nevajadzīgas sāpes, ciešanas vai savainojumi.

4. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka apstākļi, kādos dzīvnieki (izņemot zivis, rāpuļus un abiniekus) tiek audzēti vai turēti, atbilst pielikumā izklāstītajiem noteikumiem, ņemot vērā to sugu, to attīstības, adaptācijas un domestikācijas pakāpi, kā arī to fizioloģiskās un etoloģiskās vajadzības saskaņā ar pārbaudītu praksi un zinātnes atziņām.

5. pants

1. Komisija iesniedz Padomei visus priekšlikumus, kas varētu būt vajadzīgi Eiropas Konvencijas par dzīvnieku aizsardzību dzīvnieku audzētavās vienādam piemērošanai un, pamatojoties uz zinātnisku vērtējumu, visus ieteikumus saskaņā ar šo Konvenciju un visiem citiem attiecīgiem atsevišķiem noteikumiem.

2. Papildus tam ik piecus gadus un pirmoreiz – piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija, pamatojoties uz šīs direktīvas īstenošanas gaitā gūto pieredzi, jo īpaši attiecībā uz 1. punktā minētajiem pasākumiem un zinātnes un tehnikas sasniegumiem, iesniedz Padomei ziņojumu, kam pievienoti visi vajadzīgie priekšlikumi, kas izstrādāti, ņemot vērā ziņojuma secinājumus.

3. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu lemj par šiem priekšlikumiem.

6. pants▼ M2

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula ► C1 (ES) 2017/625 ◀ (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (► C1 OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp. ◀).

▼ M2

2. Dalībvalstis līdz katra gada 31. augustam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstības konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību atkarotāšanai novēršanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus.

▼ B

3. Komisija līdz 1999. gada 1. jūlijam un saskaņā ar 9. pantā noteikto kārtību iesniedz priekšlikumus, lai saskaņotu:

▼ M2

▼ B

b) 2. punktā minēto ziņojumu veidu, saturu un iesniegšanas biežumu.

▼ M2

▼ B*8. pants*

1. Līdz 1999. gada 30. jūnijam Komisija Padomei iesniedz ziņojumu par:

- dzīvnieku labturības noteikumu salīdzinājumu Kopienā un tajās ārpuskopienas valstīs, kas apgādā Kopienā,
- iespējām šajā direktīvā izklāstīto dzīvnieku labturības principu plašākas starptautiskas atzīšanas panākšanai,
- pakāpi, kādā Kopienas standarti saistībā ar dzīvnieku labturību var tikt pazemināti konkurences dēļ ar ārpuskopienas valstīm, kurās nepiemēro līdzvērtīgus standartus.

2. Ziņojumam, kas minēts 1. punktā, pievieno visus vajadzīgos priekšlikumus, kuru mērķis ir konkurences traucējumu novēršana.

▼ M1*9. pants*

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 ⁽¹⁾ 58. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK ⁽²⁾ 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B*10. pants*

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, ieskaitot jebkādas sankcijas, kas vajadzīgas, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā līdz 1999. gada 31. decembrim atbilstoši jebkādam citam Padomes lēmumam, kas pieņemts, ievērojot 8. pantā minēto ziņojumu. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsaucis.

2. Tomēr pēc 1999. gada 31. decembra dalībvalstis var saskaņā ar Līguma vispārīgajiem noteikumiem savās teritorijās uzturēt spēkā vai piemērot stingrākus lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzības noteikumus, nekā paredzēts šajā direktīvā. Dalībvalstis informē Komisiju par visiem šiem pasākumiem.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

11. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

12. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B*PIELIKUMS***Personāls**

1. Par dzīvniekiem jā rūpējas pietiekamam daudzumam darbinieku, kam ir šim nolūkam piemērotas spējas, prasmes un profesionālās iemaņas.

Pārbaudes

2. Visus dzīvniekus, ko tur lopkopības kompleksos, kur to labturība ir atkarīga no regulāras cilvēka veiktas aprūpes, pārbauda vismaz reizi dienā. Dzīvniekus, ko apkopj citos kompleksos, pārbauda tik bieži, cik ir pietiekami, lai izvairītos no iespējamām dzīvnieku ciešanām.
3. Dzīvnieku vispusīgas pārbaudes veikšanai jebkurā laikā jānodrošina pietiekams (pastāvīgs vai pārvietojams) apgaismojums.
4. Katram dzīvniekam, kas izrādās slims vai savainots, nekavējoties jāsaņem pienācīga aprūpe un, ja dzīvniekam tā nepalīdz, cik vien drīz iespējams jākonsultējas ar veterinārārstu. Vajadzības gadījumā slimus vai savainotus dzīvniekus nosūta nodrošinot piemērotus apstākļus ar, ja vajadzīgs, sausu un ērtu gulvietu.

Uzskaitē

5. Dzīvnieku īpašnieks vai turētājs veic uzskaiti par visu veikto ārstēšanu un dzīvnieku nāves gadījumu skaitu laikā starp pārbaudēm.

Ja tiek prasīts ievākt līdzīgu informāciju citiem nolūkiem, tad tai jābūt pietiekamai arī šīs direktīvas mērķiem.

6. Minētās uzskaites pierakstus glabā vismaz trīs gadus, un tie ir pieejami kompetentajai iestādei pārbaudes veikšanas laikā vai pēc cita šīs iestādes pieprasījuma.

Pārvietošanās brīvība

7. Dzīvnieka pārvietošanās brīvību, ņemot vērā tā sugu un saskaņā ar pārbaudītu praksi un zinātnes atziņām, nedrīkst ierobežot tādā veidā, kas izraisa nevajadzīgas ciešanas vai savainojumus.

Ja dzīvnieks ilgstoši vai regulāri ir piesiets, sapīts vai atrodas būrī, tam jānodod pietiekoši daudz vietas, lai izkustētos atbilstoši tā fizioloģiskajām un etoloģiskajām vajadzībām un saskaņā ar pārbaudītu praksi un zinātnes atziņām.

Ēkas un novietnes

8. Novietņu celtniecībā izmantojamie materiāli, jo īpaši attiecībā uz aplokiem, aizgaldiem vai iekārtām, ar ko dzīvnieki var nonākt tiešā saskarē, nedrīkst būt dzīvniekiem kaitīgi, un tiem jābūt pilnībā tīrāmiem un dezinficējamiem.
9. Novietnēm un ierīcēm dzīvnieku turēšanai jābūt būvētām un uzturētām tā, lai tām nebūtu asu malu vai izciļņu, kas varētu dzīvniekus savainot.
10. Gaisa apmaiņa, putekļu daudzums, temperatūra, relatīvais gaisa mitrums un gāzu koncentrācijas gaisā jāuztur tādā līmenī, kas ir dzīvniekiem nekaitīgs.
11. Dzīvniekus, ko tur ēkās, nedrīkst turēt pastāvīgā tumsā vai arī liegt tiem pienācīgu atpūtu no mākslīgā apgaismojuma. Ja esošais dabiskais apgaismojums nav pietiekams dzīvnieku fizioloģisko un etoloģisko vajadzību apmierināšanai, jānodrošina pienācīgs mākslīgais apgaismojums.

Āra apstākļos turēti dzīvnieki

12. Ārā turēti dzīvnieki vajadzības un iespēju gadījumā jāaizsargā no nelabvēlīgiem laika apstākļiem, plēsējiem un draudiem dzīvnieku veselībai.

▼B**Automātiskas un mehāniskas iekārtas**

13. Visas automātiskās un mehāniskās iekārtas, kas ir būtiski svarīgas dzīvnieku veselībai un labsajūtai, jāpārbauda vismaz reizi dienā. Ja tiek atrasti bojājumi, tos nekavējoties jānovērš vai, ja tas nav iespējams, jāveic attiecīgi pasākumi dzīvnieku veselības un labsajūtas saglabāšanai.

Ja dzīvnieku veselība un labsajūta ir atkarīga no mākslīgas ventilācijas sistēmas, jāparedz pienācīga rezerves sistēma, lai pamatsistēmas avārijas gadījumā garantētu pietiekamu gaisa apmaiņu un saglabātu dzīvnieku veselību un labsajūtu, kā arī signalizācijas sistēma trauksmes celšanai avārijas gadījumā. Signalizācijas sistēmas darbība regulāri jāpārbauda.

Barība, ūdens un citas vielas

14. Dzīvniekiem jānodrošina pilnvērtīgs uzturs, kas ir piemērots viņu vecumam un sugai un tiek nodrošināts pietiekamā daudzumā, lai dzīvniekus uzturētu ar labu veselību un apmierinātu to vajadzības pēc barības vielām. Nevienam dzīvniekam nedrīkst apgādāt ar tādu barību vai šķidrumu, ne arī barības vai šķidruma sastāvā drīkst būt tādas vielas, kas var izraisīt nevajadzīgas ciešanas vai savainojumus.
15. Visiem dzīvniekiem barībai jābūt pieejamai ar laika intervāliem, kas atbilst to fizioloģiskajām vajadzībām.
16. Visiem dzīvniekiem jābūt pieejamai piemērotai ūdensapgādei vai tiem jāspēj apmierināt vajadzību pēc šķidruma kādā citā veidā.
17. Barošanas un dzirdināšanas ierīcēm jābūt projektētām, būvētām un novietotām tā, lai maksimāli ierobežotu barības un ūdens piesārņojuma iespēju un dzīvnieku savstarpējās konkurences negatīvo ietekmi.
18. Dzīvniekiem nedrīkst dot nekādas citas vielas, izņemot tās, ko dod terapeitiskā vai profilaktiskā nolūkā, vai zootehniskas ārstniecības nolūkā, kā noteikts Direktīvas 96/22/EEK⁽¹⁾ 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā, ja vien zinātniskos dzīvnieku labturības pētījumos nav pierādīts vai praksē pārbaudīts, ka šīs vielas nav kaitīgas dzīvnieku veselībai vai labturībai.

Sakropļojumi

19. Līdz specifisku noteikumu par sakropļojumiem pieņemšanai saskaņā ar 5. pantā paredzēto procedūru un neskarot Direktīvas 91/630/EEK noteikumus, piemēro attiecīgos valstu noteikumus saskaņā ar Līguma vispārīgajiem noteikumiem.

Vaislošanas paņēmieni

20. Nedrīkst praktizēt tādu dabisku vai mākslīgu vairošanu vai dzīvnieku vaislošanas paņēmienus, kas izraisa vai var izraisīt ciešanas un savainojumus jebkuram no attiecīgajiem dzīvniekiem.

Šis noteikums neliedz pielietot tādos noteiktos paņēmienus, kas varētu izraisīt nelielas vai mirklīgas ciešanas vai savainojumus, vai kur varētu būt nepieciešama iejaukšanās, kas nav saistīta ar ilgstošu savainojumu rašanos, ja to atļauj attiecīgo valstu noteikumi.

21. Dzīvniekus netur lauksaimnieciskiem mērķiem, ja vien, pamatojoties uz ziņām par to genotipu un fenotipu, var paredzēt, ka šos dzīvniekus ir iespējams turēt, nekaitējot to veselībai vai labsajūtai.

⁽¹⁾ Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/22/EK par aizliegumu lopkopības uzņēmumos lietot dažas vielas ar hormonālu, tirostatisku vai beta agonistu iedarbību (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.).